

ahmet yalçınkaya

özlem sularında

şiiirler

özlem sularında

ahmet yalçinkaya

şiiir

AFY Yayınları : 2
Mevsim Edebiyat Dizisi : 1

Editör: V. Fatih Güteryüz
Kapak Tasarımı: A. Edip Yazar
Kapak Resmi: hayalevi.com/manzara932
Tashih: Ahmet Yalçinkaya

PDF, LIT ve HTML 1.Yayın: Ekim 2004, Mevsim
PDF Versiyonu 2.Yayın: Ocak 2005, Mevsim
PDF Versiyonu 3.ve 4.Yayın: Şubat 2005, Mevsim
PDF Versiyonu 5.Yayın ve 1.Baskı: Mart 2005, Lulu, Inc.
LIT Versiyonu 2.Yayın: Mart 2005, Mevsim
PDF Versiyonu 6.Yayın: Eylül 2005, AFY

Copyright © 2005 AFY Translation & Publishing Services
Tüm hakları saklıdır ve AFY ve Ahmet Yalçinkaya 'ya aittir.

AFY Translation & Publishing Services
Navoiy Street No. 9 , Namangan, Uzbekistan
Phone/Fax: +998 692 26 92 86
www.afy.cjb.net
info.afy@gmail.com

İÇİNDEKİLER

Sevda Bir Akarsudur

Gözlerin Yakıyor Denizlerimi
Sana Bu Közü Kalbime Atma Demiştim
Karanlık Sevda
Sevda
Ceylanıma İtiraf
Özlemin Yetişir Gel Diyemem
Bilmece
Armağan
Hasret
Sırdaş

Hüznün Irmakları

Sürgün
Martı
Gurbet
Şair
Tuzla Akşamları
Hikâye
Kent Sürgünü
Boğaziçi
Çağ Yorgunu
Akıl
Yüreğimi Dinleyin
Beyaz Korku
Varlık
Bana Bakmayın

Sevda Bir Akarsudur

Gözlerin Yakıyor Denizlerimi

sana güneşimi getirdim leylâ
yıldızlara uçsuz merdiven saldım
bırak oyalanma mehtâpla, ayla
hüzün dağlarından bir mevsim aldım
sana güneşimi getirdim leylâ

zaman bir bilge kuş gibidir, tanır
ufukların kurnaz ayak izini
anlatayım desem sözler ne sanır
gönlümün kaynayan kor denizini
zaman bir bilge kuş gibidir, tanır...

bu suç edası ne bakışlarında

eylül sanki yorgun düşen gözlerin,
bakarsın durulur hırçın denizler
şiiir bağlarından ayrıldı yerin
kalbin bulut olur rüzgârla gider
eylül sanki yorgun düşen gözlerin

leylâ güneşimi getirdim sana
anla ki senindir bu kanlı şafak
bir derviş ruhuyla geldim kapına
yürek sürgünümü aşmış her yasak
leylâ güneşimi getirdim sana

Sana Bu Közü Kalbime Atma demiştim

sana bu yollarda bekleme demiştim
canevimi yakarsın.
bir hastalık zuhur eder vakitsiz
alır götürür beni...
ateşin dolaşır da sonra damarlarımda
içime ılık sular gibi akarsın
ve bir yangın tâkip eder izini;
her yanımı alevler sarar
başucumda küllerime bakarsın.
ne gözyaşın yetişir yardımıma
ne yüreğini dolduran engin deniz.

sana bu yolları gözleme demiştim
canevinden yanarsın.
içine hayaller düşer,
saatler girer düşüncene...
gelmez deme bilinmez bir gün gelir
yolların boş olduğunu görürsün
içine korkular düşer,
güzel demezsin böylece istesen de
güzel demezsin yeşile, maviye, pembeye
ve geçmiş sabahları anarsın.
gecelerle sırdaş olan gözlerin
hâtıralarına taşınır artık sessizce,
kim bilecek sen mi üzgünsün, sen mi
kim bilecek...yoksa zaman mı üzgün.

Karanlık Sevda

Benim aklım nerede, saçına mı takıldı,
Saçın ki senden kalan bir serap gibi bana
Ruhunu kime sattın, bedenini kim aldı
Hatırası gül kokan sevgilim ağlasana

Bir tuttuğun karanfil, ardından solup giden
Bir de göz yaşlarınla yoğrulan ağrıların
Kıyısında gezdiğin denize dalıp giden
Periler bile seni unutacaktır yarın

Oysa ben kırk yıl önce ne isem yine oyum,
Varırım ayağına kırarak bu kafesi
Senin yakıp gittiğin ateşin odunuyum
Suyun kârı yok, közüm yanardağlar nefesi

Ben bir yangın yeriysen sen hayale çıkmışsın
Mezarını aşacak güç verilmedi bana
Duman olup gelsem de figânımdan bıkmışsın
Aramızda kâinat...Sevgilim ağlasana

Sevda

ben her sabah bu yolun başına gelirim
geçeceksin diye buradan
beklerim, beklerim ve beklerim...

uzakta görüldüğünde
kafesine sığmaz yüreğim,
lâleler açar içimde...
anlatılmaz bir sıcaklık sarar bedenimi
tepeden tırnağa yanarım...
yolda kim var kim yok görmem, göremem.
ağaçları görmem
ve sen yaklaştığında
donar kanım, donar meleğim
donar canım...

geçip gidersin,
ha varım ben ha yokum
umurunda mı senin, dünyanın
ya da güneşin

evime döndüğümde
bir hayali taşıyım benliğimle...
sebepler var yine
karanlık ve soğuk geceyi atlatmaya
bir sebep daha yarına çıkmaya,
yine koşacağım ertesi sabah
aynı yolun başına

Ceylanıma İtiraf

varlığın dipsiz kuyu bazen de umut gibi
seni gören çıkar mı bilinmez ki yarına
ufukları kaplıyor kumral bir bulut gibi
denizler nefes vermiş belli ki saçlarına

diyorum acep elim eline değmiş olsa
erir miydim, tutuşur yoksa kül mü olurdum
şu aklım gözlerinin ummanında boğulsa
sanmam ki canıma bir çıkış yolu bulurdum

seni bilmek yetiyor dokunmak hayal kalsın
seke seke dağlara sürüklersin gönlümü
müebbed esiririm ister şanımlı alçalsın
ceren soylu gözlerin çözdürmez kördüğümü

kaşların ok ne olsa, saplanır yüreğime
varsın öldürsün yeter yakın durayım sana
eğer kölen olmazsam doğrattır lime lime
kitabın neresinde karşı gelmek sultana

ben ki senin peşinde kan kussam da mutluyum
senden başka her isim silindi belleğimden
uğruna çekilir ah ışığım, hayat suyum
her şey senin ölçünle süzülür eleğimden.

Özlemin Yetişir Gel Diyemem

sana gel diyemem
sen gibiyken gel diyemem
uzak iklimlerden çağırmam seni
korkular öncesinde
beni bulursan eğer
bülbülsüz bahçelerde
kaçarım
/ olur ya gülsüz yakalarsın
yaralarsın belki de /
açılırim artık denizlere
enginlere bakmam
/ olur ya gemim sana koşar
sana gelirim uzak iklimlere /

Bilmece

Bilinmez bir saatte başlar tahayyül gibi
Çiçekler filizlenir gün ortasında durur
Deli rüzgârlar alır uzaklara savurur
Bu nedir yüreğimde lâle gibi, gül gibi

Gücüm var omuzlarım yeni çağları taşır

Sonra bir şiir doğar ışık saçan gözleri
Unutulur böylece yemek, içmek, uyumak
Dünya oyuncak olur elinde yumak yumak
Bu nedir yüreğimde çağırır gündüzleri

Sözlerim güneş olur yıldızlara ulaşır

Sonra bir vakit gelir bülbülleri gönderir
Bahçelerden kovar da canı kalmaz dillerin
Rengi solar en güzel, en nâdide güllerin
Bu nedir yüreğimde zamana hüznün verir

Bana mecnun diyenler karanlığı paylaşır

Armağan

gözlerin akkor gibi dağlasa şehirleri
yine de güneşimi al senin olsun derim.
çorak iklimlerimi beklesen bir dakika
durmam, ayak izinden haftalarca giderim...

ne çıkıp eller gibi delebildim dağları
ne de garip çöllerde şiir söyledim sana.
benim fazla gücüm yok, duygularım körpedir
dilersen yüreğimi sererim yollarına...

kanatlarım olsaydı kırardım, bilmelisin
yakınında, tutsağın olsam da, kalsam diye.
hayalin alev alev sardı beni, şaşırdım;
yıldızlar neye benzer söyle mevsimler neye...

mâdem yanarım külüm armağan olsun sana,
belki elin değer de avuturum kendimi...
istemezsen toprağa gönder basın bağrına!

Hasret

sensiz olmak çok zormuş / çok zormuş sensiz olmak
sözcükler anlatamaz; kuvvetsiz kalır dilim,
isterim gözlerinin ışığında kaybolmak
yüzünü bulutlara nakşederek, sevgilim

ne zaman baksam güne / ne zaman güne baksam
martıların izini sürerim deli gibi
gökyüzünde süzülsem, uçsam gölgene aksam
yine uzak gibisin canevimin sahibi.

akşamlar çetin burda / burda akşamlar çetin
yalnızlığın tütsülü kokusu ecel taşır.
efkâr çeşmesi artık yüreğimde hasretin,
bu özlem ateş dansı; yangın taşır, sel taşır...

Sırdaş

gün gelip gönlüme bu kor düşeli
adımı göklere yazdınız: deli!
neyleyim ben ismi neyleyim akli
mâdem gündüzümde Leylâ 'lar saklı...

Hüzniin İrmakları

Sürgün

Sevdiğim, umutlar bahara benzer
Gönül bilinmez bir diyara benzer
Arzular en yaman ağyâra benzer...
Uğrunda arzunun girgini oldum

Hırçın derya idim kurudu suyum
Coşkun ırmak idim değişti huyum
Sel oldum dağıldı gitti sağduyum
Ve ben suların en durgunu oldum

Ovaları aştım, çölleri aştım
Hayalin bürüdü yolumdan şaştım
Bulamadım seni boşa dolaştım,
Gezgin vakitlerin dargını oldum

Dediler ki unut her şey geçiyor,
Kimi zehir kimi şerbet içiyor,
İnsan ne ekerse onu biçiyor...
Bütün hasatların kırgını oldum

Söylenecek söz çok, yetmedi zaman
Zindanlara girdim bitmedi zaman
Yokuşlarda kaldı gitmedi zaman
Çağların ak saçlı yorgunu oldum

Yaşım otuz değil yüzyetmiş gibi
Aklım ölçüsünü kaybetmiş gibi
Bitmez sandığımız yol bitmiş gibi;
Dipsiz kuyuların sürgünü oldum

Yıllarca dağlarda aradım seni
Sokaklar geçmeye koymadı beni
Nihayet sırtıma giydim kefeni
Sadık toprakların vurgunu oldum

Martı

hasreti yumak yumak gurbet, çile yokuşu
sırtında bir kör bıçak gibi duruyor zaman
aşka hüküm giymiştir suların öksüz kuşu
kanatlarında hüznün başında kara duman

ne zaman yükseklerde, gökyüzünde süzülse
kubbe çöker üstüne deli poyrazlar eser
kendini avutsa da bir nebze yüzü gülse
koyu bir isyan gelir hayallerini keser

bakmayın neşesizdir çıkıverse de sesi
yüreği benim gibi heyulaları duyar
o yaşam çemberinde balıkçılar kölesi
ne kederinin sonu ne derdine ilaç var

öyle yaşar da gider kirlenmiş kıyılarda
ölüm onda bir özlem, ölüm nihai gerçek
diyorlar ki kayboldu aşkı engin sularda...
karasevda ona mı bana mı zor gelecek

Gurbet

burda ateş nâdân, yalnızlık nâdân,
topraktan davet var hüznün ekene...
zaman damarlarda çağıldayan kan,
geçmeyi bilmiyor hasret çekene.

odalar dört duvar, sokaklar kuyu,
gökyüzü kilitli bir koca sandık.
havası yabancı, gariptir suyu...
geceler bölünür, kulakta tık tık...

kanatları mektup taşır kuşların,
heba olsa bile söylenip giden.
umut, sabır taşı, yürekte yarın:
bir gün ertelenen bir gün beklenen...

anlaşılan hayat bir paslı bıçak,
saplanır sırtına hayal ve düşün.
özlem saf bir gerçek, çılgın bir kaçak
adı kavuşmanın ya da gülüşün.

Şair

Bir öksüz hayal gibi kaybettin gökyüzünü
ve rüzgârları sesin bir çığ gibi kopardı
sırdaşın baharlarla vurduğun caneğimiz
ceylân bakışlarını ve yıldızları sardı,
bir öksüz hayal gibi kaybettin gökyüzünü.

Yalnız senden sordular ürperen sabahları
her saat benliğinde hissettiğin bıçaklar,
durmadan ruhumuzu göklere süren çoban
geçtiğin bütün yollar ve korktuğun saçaklar
yalnız senden sordular ürperen sabahları.

Tuzla Akşamları

Veteriner dostuma

Kaç kişi gördü dersin, Muharrem
Bu yerin öksüz çamlarını
İblis ağızların ağırlığı altında
Ağlarken burada toprak
Zaman yine işler tüm hızıyla
Yine her şey yerli yerinde kabul olunur
Bir yanda gözyaşı
Bir yanda kan
Ancak ümit var / yine ümit var
Fakat söyle kim bilir esrârını
Anlat bize
Taşlar mı, yollar mı, taş adamlar mı
Kaç kişi gördü dersin, Muharrem
Kaç kişi gördü burada yarını

Neden Tuzla 'da hüznle uçar kuşlar
Neden aşmazlar sanki duvarları
Bizimle sırdaş mı oldular, Muharrem
Sırdaş mı oldu saatler
Günler, haftalar
Aylar
Yardım ister çiçekler bizden
Çiçekler
Beyaz, mor, sarı
Yolumuzu gözler burada kuşların hepsi
Sabırsız martılar bizi bekler
Fakat buranın yolları benzemez ki, Muharrem
Benzemez Bursa 'daki ikizlerine
Ümraniye 'deki ikizlerine
Neden tunç ufuklar daha kıymetli burada
Daha kolay dolar içimiz gurup vakti
Neden efkarlı olur dersin, Muharrem
Neden efkarlı olur Tuzla 'nın akşamları

Hikâye

zaman yaprak sarıydı o gün
ve kadın ihanet doğurdu
sedeften
yedi bağbozumu yaşandı
çığlık çığlığa
yedi çağ devrilmişken

zaman aksak yürüyordu o gün
kan kırmızı olduğu söylense de
yılan doğdu birden
sular ağır ağır çekildi / yok düştü
o gün
pusuda karayeller
bir alevi boğdu zarifce
ve durdu
salkımları beklermiş gibi durdu
yedi gün uyumayan değirmen

Kent Sürgünü

Dağlarda yer yok bize, topla çıkınımızı,
Seninle kaderimiz bulutları paylaşmak!
Ufuklarda gezinir şafağın altın kızı;
Zor artık sözde durmak, zordur güzleri aşmak...
Dağlarda yer yok bize topla çıkınımızı

Yolumuz yıldızlara çıkacak biliyorsun,
Yeter ki sen güneşi indir ah yeryüzüne...
Kanından kan taşıyan yılanlar seni sorsun,
Bu çağdan sonra kanmak yoktur akrep sözüne;
Yolumuz yıldızlara çıkacak, biliyorsun.

Boğaziçi

I.

yanaklarında gün
yol arkadaşındı bilirim
ellerini yormadı hiç
ve seni vurmadı kanlı düğün
/ ne akrepleri barındırdın avcunda
ne rüzgârla yandın /
yanaklarına vurduğunda gün
topraktan bir parçaydı ayaklarında
kentlin tozu
eksilmez yaban otları eteklerinden
ya da gözlerindeki sâdelik
tarihinde parçalarken beni
dağıtırken ilmik ilmik
topraktan bir parçaydı işte
alnında zaman izleri
yüreğime vuruldu bir bir
dudaklarında silinmez duâlar
ya bu ses bu cümbüş nedir
yaprak dökümü gibiydin mâdem
mâdem sevgililerin ağlar
ah esrarlı virane
büydün bilmediler
yaslıydın görmediler

II.

geceleri kovdun sözlerinden
kokunu aradım
çiçeklerle koptun da benden
yağmurlarda sakladın seherleri
serapla gökyüzünden
kuvvetini andılar tüm cüceler
anlat anlatabilirsen
kokunu aradım ağır ağır
kaybolmuştu sevdiğim düşler
geceleri kovmuştu sözlerinden

/ meydanlara salınmış sisler
daha yakın olamaz sana
yüzüne dolunayı sürmüş
yalnızlığında can çekişen öpüşler
yine sesinde sürgünmüş /

ağızlara takıldı özsuuyyla
susamış beneklerin
bırak
uzak tutmasın çiğlikler
gönlünü meleklerin
ne ördüler bu yere
süzüp kanımı süzüp
dizilmiş peteklerin

/ unutulmuş niyetler
kuşları yaralarken
geldi
erken
boşverdiğin saatler /

denizlere indi tazeliğinle
ağızlara takılıp
susamış beneklerin
aldı beni güzelliğinle

Çağ Yorgunu

Abdullah Yalçınkaya 'ya

yürekler acısıydı,
yaşanan bir zamandı
ve gelmiştik işte...
yoktuk biz – yok
istemeden almamız yoktu
bizim
/ ne de sitemimiz
sürgün etmişti çakalları
yine, bahûrdan
bizim olmadı yok
tomurcuk eklemlerine
sürüklendiği gün cânânın
bizim olmamıştı zaman

ve geldi vâde
bizimle âb-ı hayattı o
akrep zehri sözler
yeter bize, yeter
bu kıvılcım / ve yangın
ki sâde
solgun güzleri devşirmiş
gündüzü salmamız yoktu
bizim
öyleydik – hep öyleydik
sonbahardan âzâde

Akıl

Söğüt dallarında bir buruk hüznün
An be an dağıttı şu altın bağı
Alın çizgileri gibi, gündüzün
Bağrında yoğurdu öksüz toprağı

Gönlünü kaptırdı bir sâde kuşa
Vurmadı son küheylânı yokuşa,
Saksı diplerinde bastığı tuşa
Uzattı hediyeye diye bu çağı

İğne deliğinden geçmeden devler
Ona aşk iksiri sundu alevler
Sesine gözyaşı yükleyen evler
Tutup ensesinden fırlattı dağı

Nihayet sayılar kaçtı gizlice
Boynundan asılıp durdukça gece
Ve aynada aksi olacak cüce
Sinsi sinsi çekip kopardı ağı

Yüreğimi Dinleyin

bilesiniz çileleri kardeşlerim
sürgünleri bilesiniz
yağmalanmış topraklarda
ıslanmış çağlarda
çorak iklimler yumağyken yüreğim
söyleyin neden gelmiyor sesiniz
neden gelmez kanıyorken canevim
yangın varken göklerde
kurtlar ulurken sokaklarda, her yerde

çare bulunmuş diyorlar
çare bulunmuş gecelere
anlatamam kardeşlerim
bilesiniz
dilim yoktur / yüreğimi dinleyin
dizüstü bir tarih sahifesinde
ben zaten bu gündüzlerden gideceğim

Beyaz Korku

bir yanımda heyecan dağlarüstü karbeyaz
insanoğlu uçar mı / meğer uçarmış garip
bir yanımda ölümün ıslığı gri ayaz...
bilsem neden aklımız řu göklerden muzdarip

bulutlar bölünüyor: beyaz pamuk, ak örtü
yüreğim ey yüreğim dayanır mısın buna?
yükseklerden düşenin hakkıdır toprak örtü,
bazen de deniz çeker kişiyi kucağına

ha yer ha gök ha deniz demeyin gök bir alem
onu hem bulutlara hem kuřlara sormalı
gökte bir beyaz korku var ki ne haz ne elem

Varlık

Sular uyandı âh bu son uykudan
içim coştı, sanki çağlayan nehir
ve beynim patladı meçhûl korkudan,
döküldü dilimden mest eden zehir...

sözler dizildiler hep deste deste
uzaklardan beni çağırın seste
ve doldu gönlüme bu çılgın beste...
söyleyin...söyleyin, bu hangi sihir!

Bana Bakmayın

Toplayın avcunuza, toplayın ışıkları
karanlıklardan artık bıkmışım, yorulmuşum
öyle ki kafesinde vurulmuş yetim kuşum
soran kalmadı şimdi öksüz sarmaşıkları

Bana bakmayın, yeter, ben nasıl anlatayım
kanatları göklerde kopmuş güvercinleri
ya da nerden bileyim yitip giden cinleri
bırakın gözyaşımı destanlara katayım

Kartalları kovmayın sakın ıssız dağlardan
unutup da güllere verilmiş sözünüzü
gün görmüş bahçelerden saklayın yüzünüzü
eğer dal kırdıysanız virân kalmış bağlardan